

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.11.2013 r.
COM(2013) 796 final

2013/0410 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie
wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i
współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia
prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego**

{SWD(2013) 482 final}
{SWD(2013) 483 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1. Kontekst ogólny

Przeciwdziałanie naruszeniu przepisów prawa celnego jest niezbędnym elementem ochrony interesów finansowych Unii i rozwoju współpracy celnej.

Do naruszenia przepisów prawa celnego może dochodzić w wyniku różnych praktyk, takich jak nieprawdziwy opis przywożonych towarów w celu skorzystania z niższych stawek celnych, zgłoszenie nieprawdziwego pochodzenia towarów celem obejścia cel antydumpingowych lub uniknięcia ilościowych limitów przywozowych bądź nadużycie systemu tranzytowego polegające na zgłaszaniu faktycznego przywozu towarów jako tranzyt towarów dla uniknięcia obowiązujących cel.

Do zwalczania tych naruszeń przepisów prawa celnego potrzebna jest szeroko zakrojona wymiana informacji w ramach współpracy pomiędzy państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją. Choć współpraca ta przynosi już pozytywne wyniki, w określonych obszarach konieczne są dalsze działania, zwłaszcza w odniesieniu do funkcjonowania systemu zwalczania nadużyć w dziedzinie cel oraz poprawy zarządzania ryzykiem na poziomie poszczególnych państw i Unii¹.

1.2. Kontekst prawny

Najważniejszymi instrumentami prawnymi mającymi zastosowanie do naruszeń przepisów prawa celnego w tym kontekście są: rozporządzenie (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego oraz decyzja Rady 2009/917/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie stosowania technologii informatycznej do potrzeb celnych.

Rozporządzenie (WE) nr 515/97 reguluje kwestie dotyczące unii celnej, która wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji UE zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Decyzja Rady 2009/917/WSiSW dotyczy zagadnień związanych z przestrzenią wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, która zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. j) TFUE jest dziedziną kompetencji dzielonych między Unią a państwami członkowskimi.

Na tej podstawie Komisja stworzyła narzędzie informatyczne – system informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS) służący wdrożeniu prawodawstwa w tym zakresie. System ten obejmuje bazy danych dotyczące spraw celnych i kwestii związanych ze współpracą w dziedzinie egzekwowania prawa.

1.3. Kwestie szczegółowe

1.3.1. Potrzeba zajęcia się lukami w istniejących systemach wykrywania oszustw celnych

Przedsiębiorstwa handlowe prowadzące legalną działalność w UE muszą respektować różne cła, podatki, stawki i limity ilościowe. Potencjalne zyski finansowe płynące z unikania tych

¹ Uwzględniając w szczególności komunikat Komisji COM (2012) 793 z dnia 8 stycznia 2013 r. dotyczący zarządzania ryzykiem celnym i bezpieczeństwa łańcucha dostaw.

opłat są zachętą do popełniania nadużyć, takich jak zgłoszenie nieprawdziwego pochodzenia, nieprawdziwy opis towarów oraz nadużycie systemu tranzytowego. Ryzyko nadużyć jest jeszcze większe ze względu na to, że istniejące systemy wykrywania oszustw celnych nie są jeszcze w wystarczającym stopniu rozwinięte, a sposoby sprawdzania prawdziwego pochodzenia przywożonych towarów są obecnie ograniczone. W szczególności funkcjonariusze celni nie mają możliwości zweryfikowania, czy zgłoszone pochodzenie towarów zgadza się z trasą przebytą przez kontener, w którym przewożone są towary. Informacje dotyczące przewozu kontenerów (Container Status Messages - CSM) są uważane za niezwykle istotne dla wykrywania przypadków zgłaszania nieprawdziwego pochodzenia. Niezadowalający jest również obecny system wykrywania nieprawdziwych opisów towarów. W tej sytuacji organy celne identyfikują podejrzane przypadki na podstawie powiadomień otrzymywanych z różnych źródeł (np. od innych organów celnych lub od podmiotów gospodarczych) oraz analiz ryzyka wykorzystujących ograniczone dostępne dane. Główną wadą tej procedury jest niedostateczne ukierunkowanie kontroli, ponieważ prowadzi się je w oparciu o analizy ograniczonych danych. Podobne luki istnieją także w systemie wykrywania nadużyć systemu tranzytu. Procedura stosowana obecnie do weryfikacji towarów będących w tranzycie obejmuje kontrolę dokumentów i kontrole bezpośrednie. Skuteczność i wydajność tych metod są jednak ograniczone ze względu na dostępność zasobów oraz zakres i jakość danych dostępnych do celów zautomatyzowanej analizy ryzyka i określenia przedmiotu kontroli. Aby skutecznie przeciwdziałać przypadkom zgłoszenia nieprawdziwego pochodzenia, nieprawdziwego opisu towarów oraz nadużycia systemu tranzytowego, należy stosować zautomatyzowane i naukowe metody analizy ryzyka do celów identyfikacji podejrzanych przesyłek. Komisja uważa, że metody te mogą być wdrażane bardziej skutecznie i wydajnie w oparciu o systematyczną dostępność wysokiej jakości aktualnych danych dotyczących CSM, przywozu, wywozu i tranzytu na poziomie poszczególnych państw i UE.

1.3.2. Potrzeba wzmocnienia zarządzania ryzykiem celnym i bezpieczeństwa łańcucha dostaw na poziomie poszczególnych państw i UE.

Uznaje się potrzebę ustanowienia jednolitego poziomu kontroli celnych w przypadku towarów wprowadzanych na obszar celny Unii i z niego wyprowadzanych, jak również potrzebę wprowadzenia obowiązujących w całej Unii ram zarządzania ryzykiem sprzyjających stosowaniu wspólnego podejścia. W tym kontekście rozporządzenie (WE) nr 648/2005 zmieniające Wspólnotowy Kodeks Celny przewiduje wspólne ramy zarządzania ryzykiem, które zostały wdrożone przez Komisję i państwa członkowskie. W komunikacie dotyczącym zarządzania ryzykiem celnym i bezpieczeństwa łańcucha dostaw² Komisja wskazała szereg wyzwań strategicznych związanych z wdrażaniem tych przepisów. Szczególnie istotne są trudności spowodowane brakami w zakresie dostępności i jakości danych wykorzystywanych do kontroli prowadzonej przed przybyciem towarów i dotyczącej zagrożeń dla bezpieczeństwa. W komunikacie podkreślono, że „pierwszorzędne znaczenie ma dostarczanie przez przedsiębiorstwa handlowe wysokiej jakości danych i ich udostępnianie organom zajmującym się zarządzaniem ryzykiem na odpowiednim poziomie”. W tym kontekście gromadzenie CSM i ich uwzględnienie w analizie ryzyka prowadzonej przed przybyciem towarów może się znacząco przyczynić do ogólnego zwiększenia bezpieczeństwa łańcucha dostaw oraz do działań Komisji i państw członkowskich w zakresie zarządzania ryzykiem określonym w art. 4 pkt. 25 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, w tym zagrożeniami dla bezpieczeństwa Unii, zdrowia publicznego, środowiska i konsumentów.

² COM(2012) 793.

1.3.3. Potrzeba rozwiązania problemu opóźnień w dochodzeniach OLAF

W następstwie niedawnego wprowadzenia systemu e-Cło dokumenty potwierdzające zgłoszenia przywozowe i wywozowe (faktura, świadectwo pochodzenia itp.) są przechowywane przez podmioty gospodarcze, a nie, jak wcześniej, przez administrację celną. Co ważne, dokumenty te są często niezbędne OLAF-owi do prowadzenia dochodzeń. Zgodnie z procedurą obecnie stosowaną przez OLAF, aby pozyskać takie dokumenty, urząd musi wysłać wniosek do państwa członkowskiego. Taki system jest jednak nieefektywny, ponieważ, jak wspomniano powyżej, państwa członkowskie nie dysponują już odnośnymi informacjami, a zatem muszą się o nie zwracać do podmiotów gospodarczych przed przekazaniem ich dalej Komisji. W ten sposób, zanim dokumenty trafią do OLAF, traci się czas. Obecne ramy prawne nie zawierają żadnych przepisów, które mogłyby zostać użyte w celu przyspieszenia procedur związanych z dochodzeniami OLAF.

1.3.4. Potrzeba wprowadzenia możliwości ograniczenia widoczności danych

System informatyczny AFIS jest obecnie wykorzystywany w niedostatecznym stopniu, ponieważ państwa członkowskie nie mają możliwości wyboru potencjalnych użytkowników informacji zamieszczanych w systemie. W rezultacie dochodzi do niepotrzebnego utrudnienia i obniżenia poziomu ochrony interesów finansowych Unii i współpracy celnej. Konieczne jest zatem wprowadzenie technicznej możliwości ograniczenia dostępu do danych zamieszczanych przez ich właścicieli do określonych użytkowników. Zawarcie w rozporządzeniu przepisu jednoznacznie umożliwiającego właścicielom danych ograniczanie widoczności danych do określonych użytkowników w znaczący sposób zwiększyłoby wymianę informacji i poprawiłoby możliwości zapobiegania oszustwom celnym, wykrywania takich oszustw i prowadzenia dochodzeń w tego typu sprawach. Ponadto ograniczona widoczność chroni poufność danych, a zatem podnosi poziom zaufania do systemu. Możliwość ochrony wrażliwych danych zwiększyłaby gotowość do dzielenia się informacjami w obrębie systemu AFIS. Opcja ograniczonej widoczności pozwoliłaby ponadto Komisji na poprawę zarządzania danymi, umożliwiając przechowywanie, aktualizację i wyszukiwanie informacji, które do tej pory podlegały tylko wymianie.

1.3.5. Potrzeba usprawnionego nadzoru ochrony danych

Zgodnie z obowiązującym prawodawstwem dwa różne organy (tj. Europejski Inspektor Ochrony Danych – EIOD oraz Wspólny Celny Organ Nadzorczy) przeprowadzają kontrole. W niektórych przypadkach brak koordynacji między tymi organami prowadzi do wydawania różniących się między sobą zaleceń, co skutkuje nieefektywnym wykorzystaniem zasobów w Komisji i państwach członkowskich. Proces wdrażania przedłuża się, ponieważ konieczne jest uwzględnienie zaleceń zarówno EIOD jak i Wspólnego Celnego Organu Nadzorczego. Taki stan rzeczy jest przyczyną braku efektywności i pociąga za sobą dodatkowe koszty pod względem czasu i zasobów. Realizacja zaleceń może trwać nawet dłużej niż jeden rok od przeprowadzenia kontroli. Z tego względu konieczna jest ściślejsza współpraca między tymi dwoma organami nadzorczymi.

Kolejną wymagającą dalszego wyjaśnienia kwestią w obszarze ochrony danych jest odpowiedzialność za systemy techniczne stworzone przez Komisję na podstawie rozporządzenia (WE) nr 515/97. Obecnie Komisja zapewnia państwom członkowskim pomoc techniczną, szkolenia, działania w zakresie komunikacji oraz pozostałą pomoc operacyjną za pomocą systemów technicznych. Nie określono jednak konkretnie, na kim spoczywa odpowiedzialność za nadzór ochrony danych w odniesieniu do tych systemów technicznych. Z tego względu w niniejszym wniosku doprecyzowano kompetencje EIOD.

1.3.6. *Potrzeba wyjaśnienia dopuszczalności dowodów gromadzonych w ramach wzajemnej pomocy*

Obecnie prokuratorzy krajowi niechętnie wykorzystują dokumenty pozyskane w drodze wzajemnej pomocy jako dowody w postępowaniach karnych, ponieważ przepisy rozporządzenia (WE) nr 515/97 nie dają dostatecznej jasności co do takiej możliwości. Prowadzi to nieuchronnie do opóźnień w krajowych postępowaniach karnych, a nawet może skutkować oddaleniem sprawy z powodu przedawnienia. Co istotne, podważa to również zasadę pewności prawa, jako że odnośne przepisy rozporządzenia (WE) nr 515/97 podlegają różniącym się wykładniom. Konieczne wydaje się wyjaśnienie, że dowody pozyskane w drodze wzajemnej pomocy mogą być wykorzystywane przez prokuratorów krajowych w krajowych postępowaniach karnych. Niniejszy wniosek nie nakłada na krajowe sądy obowiązku automatycznego przyjmowania takich dowodów, ponieważ w dalszym ciągu dowody te muszą spełniać krajowe wymogi proceduralne.

1.3.7. *Prokuratura Europejska*

Komisja niedawno wystąpiła z wnioskiem o ustanowienie Prokuratury Europejskiej³. Biorąc pod uwagę związane z tym zmiany w dochodzeniach i postępowaniach karnych mających wpływ na interesy finansowe Unii, Komisja powinna ocenić, czy zachodzi potrzeba zmiany obowiązującego rozporządzenia po ustanowieniu Prokuratury Europejskiej. W takim przypadku wszystkie organy krajowe państw członkowskich oraz wszystkie instytucje, organy i jednostki administracyjne Unii muszą bezzwłocznie powiadomić Prokuraturę Europejską o każdym czynie, który może stanowić przestępstwo wchodzące w zakres jej kompetencji. Zgodnie z projektem rozporządzenia ustanawiającego Prokuraturę Europejską będzie ona miała dostęp do baz danych obsługiwanych przez Komisję lub państwa członkowskie na podstawie niniejszego rozporządzenia.

1.4. Proponowane rozwiązanie:

Aby rozwiązać opisane powyżej problemy, konieczna wydaje się zmiana rozporządzenia (WE) nr 515/97.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

2.1. Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Komisja wielokrotnie konsultowała się z zainteresowanymi stronami i uwzględniła przedstawione uwagi.

2.1.1. Organy celne państw członkowskich

Konsultacje z państwami członkowskimi przeprowadzono za pomocą *kwestionariusza* w lutym 2012 r. Państwa członkowskie wyraziły potrzebę dostępu do danych celnych (na temat przywozu, tranzytu i wywozu) dotyczących transakcji dokonywanych w innym państwie członkowskim oraz zwróciły uwagę na dostrzegalną przydatność informacji dotyczących przewozu kontenerów. Państwa członkowskie przedstawiły również swoje opinie na temat najlepszych sposobów gromadzenia, przechowywania i analizowania takich informacji.

W maju 2012 r. Komisja zorganizowała *konferencję*, aby zebrać uwagi i sugestie od ekspertów z państw członkowskich na temat ogólnego funkcjonowania systemu informacji w

³ COM(2013) 534 z 17 lipca 2013 r.

celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS) oraz wdrażania i dalszych perspektyw rozporządzenia (WE) nr 515/97. Na konferencję złożyły się sesja plenarna i cztery seminaria specjalistyczne dotyczące zagadnień prawnych, wspólnych operacji celnych, zastosowań oraz aspektów technicznych i kwestii dotyczących bezpieczeństwa informatycznego systemu AFIS w jego obecnej postaci i przyszłych wersjach.

Wielokrotnie Komisja konsultowała się z ustanowionym na podstawie art. 43 rozporządzenia (WE) nr 515/97 *Komitetem ds. Wzajemnej Pomocy*, w skład którego wchodzi przedstawiciele państw członkowskich odpowiedzialni za kwestie wzajemnej pomocy administracyjnej. Ostatnio takie dyskusje miały miejsce podczas posiedzeń Komitetu w dniach 24 maja 2012 r. oraz 25 września 2012 r.

2.1.2. Przedsiębiorstwa żeglugowe – World Shipping Council

W dniu 15 marca 2012 r. odbyły się zakrojone na dużą skalę konsultacje z branżą żeglugową z udziałem przedsiębiorstw sektora prywatnego i Światowej Rady ds. Żeglugi (World Shipping Council – WSC)⁴. Celem tych konsultacji było poinformowanie przewoźników o proponowanej inicjatywie i uzyskanie ich opinii na temat planowanego przekazywania danych CSM Komisji. Komisja przedstawiła również propozycję realizacji projektu pilotażowego w tym zakresie. Głównym przedmiotem dyskusji były rodzaje danych, jakie przewoźnicy kontenerów muszą dostarczać Komisji, sposoby realizacji tego obowiązku, metody transmisji danych itp. Komisja dołożyła wszelkich starań, aby zaangażować branżę żeglugową w proces przygotowań i dzięki temu ułatwić wdrożenie wniosku.

Dodatkowo Komisja i przedstawiciele WSC odbyli szereg spotkań.

Na podstawie tych konsultacji ustalono rodzaj informacji, jakie mają być przekazywane przez przedsiębiorstwa. Najbardziej opłacalną metodą transmisji tych danych jest tak zwany „globalny zrzut” danych, a więc przekazywanie codziennie kopii wszystkich danych na temat przewozu kontenerów. Ewentualnie przedsiębiorstwa mogą wybrać opcję selektywnego przekazywania danych. Bardziej szczegółowo trzeba będzie określić pozostałe warunki.

Branża żeglugowa podkreśliła potrzebę zapewnienia, aby przedsiębiorstwa musiały przekazywać dane tylko raz. Do obowiązków Komisji będzie należeć dalsze rozpowszechnianie tych danych wśród instytucji międzynarodowych i europejskich oraz państw członkowskich do celów, dla których utworzono bazę danych.

2.1.3. Organy sprawujące nadzór nad ochroną danych

W czasie przygotowywania niniejszego wniosku w maju i czerwcu 2012 r. zorganizowano spotkania z EIOD i Wspólnym Celnym Organem Nadzorczym.

2.2. Ocena skutków

Komisja przeprowadziła ocenę skutków wariantów strategicznych, biorąc pod uwagę konsultacje z zainteresowanymi stronami. We wniosku stwierdzono, że najważniejsze zmiany do rozporządzenia powinny zmierzać między innymi do następujących rozwiązań:

- Stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych ze **zgłoszeniem nieprawdziwego pochodzenia towarów** dzięki przekazywaniu Komisji wiadomości dotyczących statusu kontenera (Container Status Messages – CSM) przez przewoźników dalekomorskich. Zalecaną metodą

⁴ Członkowie WSC świadczą usługi transportowe stanowiące około 60 % wartości światowego handlu morskiego. WSC z reguły jest wyrazicielem uzgodnionej opinii branży żeglugi liniowej.

przekazywania danych jest globalna sprawozdawczość („globalny zrzut danych”), której koszty są bliskie zeru. Możliwa jest także alternatywna metoda przekazywania danych.

- Stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych z **nieprawdziwym opisem towarów** dzięki utworzeniu centralnej bazy danych dotyczących przywozu i wywozu. Konieczne będzie stworzenie podstawy prawnej dla przekazywania takich danych. Środek ten nie będzie pociągał za sobą żadnych dodatkowych kosztów dla państw członkowskich, ponieważ wymagane informacje już istnieją w formie elektronicznej w odpowiednich bazach danych obsługiwanych przez Komisję. Potrzebna będzie zatem tylko zgoda państw członkowskich na kopiowanie tych danych.
- Stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych z **nadużyciem tranzytu towarów** dzięki utworzeniu centralnego repozytorium danych dotyczących tranzytu.
- **Przyspieszenie dochodzeń OLAF** przez umożliwienie bezpośredniego dostępu do dokumentów potwierdzających zgłoszenia przywózowe i wywózowe. Spodziewane koszty dla podmiotów sektora prywatnego są bliskie zeru, ponieważ obowiązek ten już istnieje (przedsiębiorstwa są zobowiązane na mocy prawa krajowego i kodeksu celnego do zachowywania odnośnej dokumentacji). Co ważne, oczekuje się, że liczba niezbędnych dla dochodzeń OLAF wniosków kierowanych do podmiotów gospodarczych będzie bardzo niewielka (kilka przypadków rocznie).

W ocenie skutków stwierdzono, że proponowane warianty są zgodne z prawami podstawowymi. W tym kontekście należy zaznaczyć, że planowana baza danych CSM nie będzie zawierała żadnych danych osobowych. Bazy danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu będą zawierały dane osobowe, których ochronę monitorować będzie EIOD zgodnie z już obowiązującymi zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 515/97.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1. Podstawa prawna

Wniosek w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 515/97 powinien opierać się na art. 33 i 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

W art. 33 TFUE zapewniono podstawę prawną, która obejmuje większość zakresu wymiany informacji pomiędzy organami celnymi oraz między organami celnymi a Komisją do celów współpracy celnej. W art. 325 TFUE określono kompetencje UE do podejmowania niezbędnych środków, które „mają skutek odstraszający”, w dziedzinie zapobiegania nadużyciom finansowym i wszelkim innym nielegalnym działaniom naruszającym interesy finansowe Unii oraz w dziedzinie zwalczania takich nadużyć i nielegalnych działań. W art. 325 ust. 4 i art. 33 TFUE przewidziano procedurę ustawodawczą pozwalającą na przyjęcie niezbędnych środków w celu zapewnienia skutecznej i równoważnej ochrony.

3.2. Zasady pomocniczości i proporcjonalności oraz poszanowanie praw podstawowych

3.2.1. Pomocniczość i proporcjonalność

Potrzeba prawodawstwa na poziomie UE dotyczącego wzajemnej pomocy administracyjnej i współpracy celnej wynika z następujących faktów:

- Prawodawca europejski uznał już potrzebę prawodawstwa UE dotyczącego wzajemnej pomocy administracyjnej i współpracy celnej, przyjmując rozporządzenie (WE) nr 515/97 oraz decyzję Rady 2009/917/WSiSW.
- Uznaje się, że wiele rodzajów ryzyka celnego objawia się w sposób transnarodowy. Nielegalne łańcuchy dostaw mogą być szybko dostosowywane do usprawnień w warunkach zarządzania ryzykiem w danym punkcie wprowadzenia i skoncentrowane w innych punktach o niższym poziomie ochrony. Konieczne jest działanie na poziomie UE, aby zapewnić równoważny poziom ochrony przed ryzykiem celnym we wszystkich punktach granic zewnętrznych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 648/2005.
- Ze względu na globalny charakter handlu państwa członkowskie same nie są w stanie efektywnie obserwować, wykrywać i łagodzić ryzyka związanego z naruszeniem przepisów prawa celnego i innych rodzajów ryzyka celnego; działanie uzupełniające na poziomie UE znacząco ułatwiłoby pracę państw członkowskich w zakresie prowadzenia dochodzeń, zwłaszcza w przypadkach transgranicznego przewozu towarów. Organizowanie działań w obszarze współpracy celnej na poziomie UE stanowiłoby istotną wartość dodaną zapewniającą spójne podejście i koordynację działań.
- UE ma wyłączne kompetencje w dziedzinach unii celnej i zapobiegania nadużyciom.
- Z konsultacji z zainteresowanymi stronami sektora handlu jasno wynika, że jeden centralny system przekazywania CSM będzie kosztował mniej niż system przekazywania tych danych tylko państwu członkowskiemu, przez które kontener jest wprowadzany na obszar celny Unii lub z niego wyprowadzany.
- UE najlepiej nadaje się do kierowania takim wspólnym działaniem, ponieważ już posiada niezbędne doświadczenie, systemy i fachową wiedzę, które zagwarantują szybkie i racjonalne pod względem kosztów gromadzenie, rozpowszechnianie i wymianę danych.
- Krajowe organy celne same nie są w stanie efektywnie wymieniać się danymi i prowadzić szeroko zakrojonej walki przeciwko naruszeniom przepisów prawa celnego i innym rodzajom ryzyka celnego przy zachowaniu rozsądnych kosztów. Systematyczne gromadzenie danych wymaganych do analizy ryzyka celnego stanowiącego zagrożenie dla UE i jej państw członkowskich byłoby nadmiernym obciążeniem dla 28 indywidualnych państw członkowskich i może zostać osiągnięte w sposób bardziej skuteczny i wydajny przez podjęcie działania na poziomie UE.

Można zatem podsumować, że działanie UE obejmujące gromadzenie, przechowywanie, przetwarzanie, stosowanie i udostępnianie państwom członkowskim danych określonych w niniejszym rozporządzeniu do celów zwalczania nadużyć i innych rodzajów ryzyka celnego jest niezbędne i proporcjonalne w stosunku do charakteru i skali odnośnego ryzyka, a więc zgodne z zasadą pomocniczości.

3.2.2. Związek z prawami podstawowymi

Niniejsza inicjatywa dotyczy w szczególności podstawowego prawa do ochrony danych osobowych. Prawo to zapisano w art. 8 Karty praw podstawowych oraz w art. 16 TFUE, w oparciu o dyrektywę 95/46/WE, oraz w art. 8 europejskiej konwencji praw człowieka (EKPC).

Poszanowanie praw do ochrony danych osobowych należycie uwzględniono już w rozporządzeniu (WE) nr 515/97 oraz w decyzji Rady 2009/917/WSiSW, w których ustanowiono surowe przepisy dotyczące zakresu zawartości danych, zachowywania danych i nadzoru nad ochroną danych. W tym kontekście należy zaznaczyć, że planowana baza danych CSM nie będzie zawierała żadnych danych osobowych. Bazy danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu będą zawierały dane osobowe, których ochronę zapewnić będzie EIOD zgodnie z już obowiązującymi zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 515/97.

3.2.3. *Wartość dodana*

Proponowane działanie na poziomie UE znacząco usprawni wykrywanie oszustw celnych, zapobieganie im i prowadzenie dochodzeń w takich sprawach przez zwiększenie wymiany informacji i dostępnych dowodów oraz poprawę funkcjonowania istniejącego systemu, a więc zwiększenie skuteczności i wydajności działania. Dzięki temu zwiększą się też znacznie możliwości UE w zakresie identyfikowania i łagodzenia ryzyka określonego w art. 4 pkt. 25 Wspólnotowego kodeksu celnego, w tym zagrożeń dla bezpieczeństwa Unii, zdrowia publicznego, środowiska i konsumentów. W rezultacie planowane działanie wzmocni ochronę interesów finansowych Unii, usprawni zarządzanie ryzykiem i zapewni dalsze wsparcie współpracy celnej.

Aby zagwarantować osiągnięcie jak najlepszych wyników, Komisja zapewni formalny podział obowiązków w zakresie zarządzania i administrowania przyszłymi bazami danych i informacjami dotyczącymi CSM, tranzytu, przywozu i wywozu pomiędzy swoimi służbami do celów określonych w rozporządzeniu. Komisja zapewni dostęp do baz danych w celu ich płynnego włączenia do działań Komisji i państw członkowskich w zakresie zarządzania ryzykiem, w tym systematycznej i odbywającej się w czasie rzeczywistym analizy ryzyka przed przybyciem i przed wyprowadzeniem towarów. Zapewniona zostanie odpowiednia struktura zarządzania pomiędzy służbami, aby usprawnić zarządzanie operacyjne i podział obowiązków w zakresie ochrony i bezpieczeństwa danych.

3.3. **Wybór instrumentów**

Proponowanym instrumentem jest rozporządzenie, odpowiednio do instrumentu zmienianego.

3.4. **Przepisy szczegółowe**

3.4.1. *Definicje – art. 2*

Zaktualizowano definicję pojęcia przepisów prawa celnego, aby dostosować terminologię w dziedzinie cel, przez dodanie odniesień do wprowadzenia i wyprowadzenia towarów. Dodano definicję usługodawców działających w międzynarodowym łańcuchu dostaw, aby wyjaśnić, do kogo stosuje się obowiązek określony w art. 18c ust. 1.

3.4.2. *Dopuszczalność dowodu – art. 12*

Celem proponowanej zmiany art. 12 jest usunięcie istniejącej obecnie niepewności prawa co do możliwego wykorzystania informacji gromadzonych w drodze wzajemnej pomocy jako dowodów w krajowych postępowaniach karnych.

3.4.3. *Informacje dotyczące przewozu kontenerów – art. 18a oraz nowe art. 18c, 18d, 18e oraz 18f*

W art. 18a rozporządzenia (WE) nr 515/97 przewidziano stworzenie zbioru danych dotyczących przewozu kontenerów oraz analizę tych danych. Przepisy tego artykułu nie zobowiązują jednak podmiotów gospodarczych (tj. przewoźników) do dostarczania Komisji informacji przeznaczonych do zbioru danych (tj. Container Status Messages – CSM). W

rezultacie, choć Komisja zbadała efektywność takiego zbioru danych, a system analizy wykazuje się sprawdzoną jakością, jest on ograniczony pod względem ilościowym z powodu niewystarczającego dostępu do niezbędnych danych.

Celem proponowanej zmiany jest zapewnienie koniecznych danych przez nałożenie na usługodawców w nowym art. 18c obowiązku dostarczania przedmiotowych informacji. Informacje te mogą się znacząco przyczynić do zwalczania różnego typu oszustw celnych, w tym zgłoszenia nieprawdziwego pochodzenia, oraz do zarządzania innymi rodzajami ryzyka określonymi w art. 4 pkt. 25 Wspólnotowego kodeksu celnego.

Artykuł 18d stanowi, że w przypadku kontenerów przeznaczonych do wprowadzenia na obszar celny Unii okres zgłaszania danych jest wyznaczony przez zgłoszenie kontenera jako pustego. W praktyce oznacza to, że przewoźnicy będą musieli zgłaszać CSM dotyczące kontenerów przywożonych do UE począwszy od ostatniego momentu, w którym kontener był pusty przed wprowadzeniem go na obszar celny Unii, do momentu, w którym kontener jest ponownie zgłaszany jako pusty po opuszczeniu obszaru celnego Unii. W przypadku kontenerów opuszczających obszar celny Unii okres zgłaszania danych ogranicza się do momentu, w którym kontener jest zgłaszany jako pusty poza obszarem celnym Unii. Jeśli ustalenie, kiedy kontener jest pusty, jest niemożliwe, przewoźnicy mogą zgłaszać CSM zgodnie z następującymi terminami:

- a) w przypadku kontenerów przeznaczonych do przybycia na obszar celny Unii: w okresie trzech miesięcy przed przybyciem na obszar celny Unii oraz jednego miesiąca po przybyciu na obszar celny Unii lub w momencie dotarcia na miejsce położone poza UE (w zależności od tego, która data jest wcześniejsza);
- b) w przypadku kontenerów opuszczających obszar celny Unii: w okresie trzech miesięcy od opuszczenia obszaru celnego Unii.

Bez uszczerbku dla wyników trwającej analizy można założyć następujące główne elementy przyszłych aktów delegowanych:

W aktach delegowanych przewidzianych w art. 18f ust. 1 zostaną między innymi dokładnie określone zdarzenia, których dotyczyć będą CSM obowiązkowo zgłaszane Komisji. Do tych zdarzeń zaliczać się mogą: potwierdzenie rezerwacji, przybycie do miejsca załadunku lub rozładunku, wyjazd z miejsca załadunku lub rozładunku, załadunek na środek transportu lub rozładunek ze środka transportu, instrukcje dotyczące zapelnienia lub opróżnienia, potwierdzenie zapelnienia lub opróżnienia, przewóz między terminalami, inspekcja przy bramce terminalu oraz wysłanie do poważnej naprawy.

W odniesieniu do częstotliwości zgłaszania danych każdy przewoźnik może dokonać wyboru jednej z opcji:

- a) przekazywanie codziennie wszystkich nowych CSM wygenerowanych lub zgromadzonych w ciągu ostatnich 24 godzin przez należący do przewoźnika elektroniczny system śledzenia, bez względu na to, czy CSM dotyczą kontenerów przeznaczonych do wprowadzenia na obszar celny Unii lub wyprowadzenia z tego obszaru czy też nie („zrzut danych”) albo
- b) przekazywanie codziennie CSM wygenerowanych lub zgromadzonych w ciągu ostatnich 24 godzin przez należący do przewoźnika elektroniczny system śledzenia, dotyczących konkretnych kontenerów (załadowanych bądź nie) przeznaczonych do wprowadzenia na obszar celny Unii lub wyprowadzenia z tego obszaru.

W aktach delegowanych zostaną również określone minimalne elementy danych CSM. Format wiadomości i sposoby transmisji CSM zostaną określone w drodze aktów wykonawczych.

3.4.4. Dane dotyczące przywozu, wywozu i tranzytu – nowy art. 18g

W celu lepszego ukierunkowania kontroli i zwiększenia skuteczności zwalczania oszustw celnych proponuje się wprowadzenie podstawy prawnej dla przetwarzania danych dotyczących przywozu i wywozu.

W odniesieniu do danych dotyczących tranzytu w 2011 r. Komisja i państwa członkowskie zawarły porozumienie administracyjne dotyczące systemu informacji o nadużyciach w tranzycie⁵. Zgodnie z tym porozumieniem OLAF automatycznie otrzymuje informacje dotyczące przewozu towarów będących w tranzycie. OLAF analizuje te dane i sporządza sprawozdania, które regularnie udostępnia państwom członkowskim i zainteresowanym służbom Komisji. Niektóre państwa członkowskie, choć doceniają starania Komisji, to jednak uważają, że Komisja powinna określić jasne podstawy prawne dla tego działania, zastępujące obecne porozumienie. W niniejszym wniosku wprowadza się odpowiednią podstawę prawną. Nie nakłada ona żadnych dodatkowych obciążeń sprawozdawczych na państwa członkowskie, ponieważ dane elektroniczne są już rozpowszechniane i wymieniane między państwami członkowskimi w elektronicznym systemie obsługiwanym przez Komisję. Niniejszy wniosek zakłada powielanie danych z systemów obsługiwanym przez Komisję i ich analizowanie w celu śledzenia przypadków nadużyć i opracowania modeli przydatnych do identyfikowania potencjalnych przypadków oszustw celnych i do ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej. Proponowana baza danych będzie dostępna do użytku zarówno Komisji jak i administracji celnych państw członkowskich. Administratorem tego zbioru danych jest Komisja.

W art. 13 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny zawarto wymóg, zgodnie z którym kontrole celne (inne niż kontrole wrywkowe) opierają się na analizie ryzyka z wykorzystaniem technologii automatycznego przetwarzania danych, oraz przewidziano określenie systemu ramowego wspólnego zarządzania ryzykiem w tym kontekście. W art. 4 pkt. 25 określono definicję ryzyka, zaś w art. 4 pkt. 26 zawarto przepis stanowiący, że działania w zakresie zarządzania ryzykiem obejmują „zbieranie danych i informacji, analizę i ocenę ryzyka, zalecanie i podejmowanie działania oraz regularne monitorowanie i przegląd procesu oraz jego wyników, w oparciu o międzynarodowe, wspólnotowe i krajowe źródła i strategie”. Należy zatem zagwarantować, aby gromadzone dane mogły być wykorzystywane do zarządzania ryzykiem w przypadku wszystkich rodzajów ryzyka celnego, oraz zapewnić dostępność tych danych do tego celu dla właściwych organów na poziomie UE i państw członkowskich w odpowiednich warunkach.

3.4.5. Dokumenty potwierdzające – nowy art. 18h

W przypadkach, w których do celów dochodzeń OLAF potrzebuje dokumentów potwierdzających dotyczących spraw celnych, nie może wystąpić o te dokumenty bezpośrednio do podmiotów gospodarczych, lecz musi korzystać z pośrednictwa organów krajowych. Prowadzi to do opóźnień w dochodzeniach, a często do niepowodzeń z powodu przedawnienia sprawy. Jest to szczególnie problematyczne w sprawach celnych, w których

⁵ Porozumienie administracyjne ATIS zawarto w Brukseli w dniu 6 lipca 2011 r. między Komitetem ds. Wzajemnej Pomocy objętym art. 43 rozporządzenia 515/97 a grupą roboczą WE/EFTA ds. wspólnej procedury tranzytowej i uproszczenia formalności związanych z handlem towarami.

obowiązuje trzyletni termin przedawnienia. Sytuacja ta pogarsza się począwszy od 1 stycznia 2011 r., od kiedy wprowadzono e-Cło, ponieważ dokumenty potwierdzające zgłoszenia przywózowe i wywózowe (faktury, świadectwa pochodzenia itp.) nie są już przechowywane przez administracje celne, lecz przez podmioty gospodarcze.

Aby przyspieszyć procedury dochodzeniowe, proponuje się nowy przepis uprawniający Komisję do pozyskiwania bezpośrednio od przedsiębiorstw sektora prywatnego dokumentów potwierdzających zgłoszenia przywózowe i wywózowe do celów prowadzenia dochodzeń na podstawie rozporządzenia (WE) nr 515/97.

3.4.6. Ograniczona widoczność danych oraz publikacja wykazu organów – art. 29 i 30

Oczekuje się, że wprowadzenie możliwości selekcji potencjalnych użytkowników danych (ograniczona widoczność danych) znacząco zwiększy wykorzystanie baz danych przez państwa członkowskie, a w rezultacie przyczyni się do poprawy efektywności. Proponuje się zatem wprowadzenie odpowiednich zmian w art. 29. Proponowane zmiany zakładają również bardziej elastyczny sposób publikowania aktualizacji wykazów właściwych organów, o których mowa w art. 29 i 30.

3.4.7. Ochrona danych – art. 18b, 33, 37 i 38

Złożona struktura nadzoru nad zasadami ochrony danych wynika z dwoistej struktury prawnej systemu informacji celnej – art. 37 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 515/97 oraz art. 25 ust. 2 decyzji Rady 2009/917/WSiSW – która odzwierciedla strukturę przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony. Z tego względu ustanowiono dwa odrębne organy: Wspólny Celny Organ Nadzorczy oraz EIOD zapewniają zgodne z prawem wdrażanie zasad ochrony danych. Ponieważ jednak zalecenia mają zastosowanie do obu części systemu informatycznego, trudne jest wdrażanie różniących się opinii i zaleceń. Jest to przyczyną redundancji w wykorzystaniu zasobów.

Aby rozwiązać ten problem, we wniosku wprowadza się przepis, którego celem jest uproszczenie i harmonizacja przepisów dotyczących nadzoru nad zasadami ochrony danych mającymi zastosowanie do każdego z systemów. Celem jest zapewnienie spójności w procesie nadzoru oraz zachęcenie organów do prowadzenia wspólnych kontroli i sporządzania wspólnych sprawozdań.

We wniosku wyjaśniono ponadto, że EIOD jest odpowiedzialny za nadzór nad ochroną danych w systemach technicznych ustanowionych przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia.

We wniosku wprowadzono również maksymalny okres przechowywania danych w SIC wynoszący 10 lat, a także przepis stanowiący, że w przypadkach przechowywania danych osobowych przez okres dłuższy niż pięć lat należy o tym poinformować EIOD.

W celu zabezpieczenia zasad regulujących ochronę danych w art. 38 wprowadzono specjalny przepis dotyczący bezpieczeństwa przetwarzania danych.

3.4.8. Spójność z Traktatem z Lizbony – art. 23 ust. 4, art. 25 ust. 1, art. 33, 38, 43 i 43a

Aby zapewnić większą spójność rozporządzenia (WE) nr 515/97 z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w proponowanej zmianie uwzględniono konieczne dostosowania w odniesieniu do przyznania Komisji przekazanych uprawnień (art. 290 TFUE) lub uprawnień wykonawczych (art. 291 TFUE).

3.5. Wejście w życie

W proponowanym art. 18c ust. 1 nałożono na podmioty sektora publicznego lub prywatnego działające w międzynarodowym łańcuchu dostaw obowiązek przekazywania Komisji danych na temat przewozu kontenerów. Ze względu na to, że przepis ten może być sprzeczny z zobowiązaniami w zakresie nieujawniania i poufności danych, wynikającymi z umów między przedsiębiorstwami a ich klientami, w artykule dotyczącym wejścia w życie przewidziano odpowiedni okres przejściowy, w którym przewoźnicy powinni renegotjować swoje umowy prawa prywatnego, aby dostosować je do zmienionego rozporządzenia.

4. WPLYW NA BUDŻET

Skutki dla budżetu dotyczą głównie kosztów związanych z utrzymaniem i dalszym rozwojem istniejącego systemu informatycznego AFIS. Koszty związane z wdrożeniem niniejszego wniosku zostaną uwzględnione w ramach istniejących prognoz w kontekście wieloletnich ram finansowych, a zatem nie ma potrzeby występowania o dodatkowy przydział środków. Całkowite koszty wynikające z wniosku są porównywalne z kosztami z poprzedniego okresu i uznaje się je po prostu za kontynuację kosztów bieżących. Zmiany w budżecie związane z niniejszym wnioskiem są zgodne z wieloletnimi ramami finansowymi.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 33 i 325,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

po konsultacji z Trybunałem Obrachunkowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia, aby zakres rozporządzenia (WE) nr 515/97 obejmował wszelkie możliwe przewozy towarów mające związek z obszarem celnym Unii, należy wyjaśnić definicję przepisów prawa celnego w odniesieniu do pojęć wprowadzenia i wyprowadzenia towarów.
- (2) Z myślą o dalszym usprawnieniu procedur administracyjnych i karnych służących zwalczaniu nieprawidłowości należy zapewnić, aby dowody pozyskane w drodze wzajemnej pomocy mogły być uznawane za dopuszczalne w postępowaniach prowadzonych przed organami administracyjnymi i sądowymi państwa członkowskiego organu wnioskującego o te dowody.
- (3) W komunikacie Komisji dotyczącym zarządzania ryzykiem celnym i bezpieczeństwa łańcucha dostaw COM(2012) 793 stwierdzono pilną potrzebę poprawy jakości i dostępności danych przeznaczonych do wykorzystania w analizie ryzyka prowadzonej przed przybyciem towarów, w szczególności do celów skutecznej identyfikacji i łagodzenia ryzyka w zakresie bezpieczeństwa na poziomie poszczególnych państw i UE w ramach systemu wspólnego zarządzania ryzykiem ustanowionego na mocy art. 13 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92. Włączenie danych dotyczących przewozu kontenerów do procesu zarządzania ryzykiem przed przybyciem towarów w znaczący sposób poprawi widoczność łańcucha dostaw i zwiększy zdolność UE i państw członkowskich do obejmowania kontrolą przesyłek wyższego ryzyka, a jednocześnie ułatwi legalne przepływy handlowe.
- (4) Mając na względzie większą jasność, spójność i przejrzystość, należy w sposób bardziej konkretny określić, jakie organy powinny mieć dostęp do zbiorów danych

utworzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia; w tym celu ustanowiony zostanie jednolity system odniesienia do właściwych organów.

- (5) Dane dotyczące przewozu kontenerów umożliwiają identyfikację tendencji w zakresie nadużyć i ryzyka w odniesieniu do towarów, które są wprowadzane na obszar celny Unii i z niego wyprowadzane. Takie dane są pomocne w zapobieganiu operacjom, które stanowią lub wydają się stanowić naruszenie przepisów prawa celnego, a także w dochodzeniach dotyczących takich operacji i w ich ściganiu, a ponadto wspomagają właściwe organy w zarządzaniu ryzykiem celnym określonym w art. 4 pkt. 25 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Aby gromadzić i wykorzystywać możliwie najbardziej kompletny zbiór danych, a jednocześnie uniknąć potencjalnych negatywnych skutków dla małych i średnich przedsiębiorstw z sektora usług spedycyjnych, konieczne jest, aby usługodawcy sektora publicznego lub prywatnego działający w międzynarodowym łańcuchu dostaw przekazywali Komisji dane dotyczące przewozu kontenerów w takim zakresie, w jakim gromadzą te dane w formacie elektronicznym za pomocą swoich systemów śledzenia lub mają dostęp do takich danych.
- (6) Wykrywanie nadużyć, określanie tendencji w zakresie ryzyka oraz wdrażanie skutecznych procedur zarządzania ryzykiem zależą w znacznym stopniu od identyfikacji i analizy odnośnych zbiorów danych operacyjnych. Konieczne jest zatem utworzenie na poziomie Unii Europejskiej zbioru danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu towarów, w tym tranzytu towarów w obrębie państw członkowskich oraz wywozu bezpośredniego. W tym celu państwa członkowskie powinny pozwolić na systematyczne powielanie danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu towarów z systemów obsługiwanych przez Komisję i dostarczać Komisji dane dotyczące tranzytu towarów w obrębie państwa członkowskiego oraz wywozu bezpośredniego.
- (7) W celu wdrożenia art. 18b Komisja utworzyła kilka systemów technicznych umożliwiających zapewnianie państwom członkowskim pomocy technicznej, szkoleń lub rozpowszechniania informacji i innych działań operacyjnych. Te systemy techniczne muszą być jednoznacznie wskazane w niniejszym rozporządzeniu i objęte wymogami ochrony danych.
- (8) Wprowadzenie w 2011 r. systemu e-Cło, zgodnie z którym dokumenty potwierdzające przywóz i wywóz nie są już przechowywane przez administracje celne, lecz przez podmioty gospodarcze, spowodowało opóźnienia w prowadzonych przez OLAF dochodzeniach w dziedzinie ceł, ponieważ do pozyskania takich dokumentów OLAF potrzebuje pośrednictwa administracji celnej. Ponadto trzyletni termin przedawnienia mający zastosowanie do dokumentów celnych przechowywanych przez administrację dodatkowo ogranicza szanse powodzenia dochodzeń. Aby przyspieszyć prowadzenie dochodzeń w dziedzinie ceł, Komisja powinna mieć prawo do występowania o dokumenty potwierdzające zgłoszenia przywozowe i wywozowe bezpośrednio do podmiotów gospodarczych, których one dotyczą. Te podmioty gospodarcze powinny być zobowiązane do dostarczenia Komisji wymaganych dokumentów.
- (9) Do zapewnienia poufności zgłaszanych danych należy wprowadzić przepis ograniczający dostęp do tych danych wyłącznie dla określonych użytkowników.
- (10) Aby zapewnić aktualne informacje oraz zagwarantować przestrzeganie praw podmiotów danych w zakresie przejrzystości i informacji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 oraz dyrektywą 95/46/WE, należy wprowadzić możliwość

publikowania w internecie aktualizacji wykazów właściwych organów wyznaczonych przez państwa członkowskie oraz departamentów Komisji mających dostęp do systemu informacji celnej (SIC).

- (11) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii.
- (12) Aby poprawić spójność nadzoru nad ochroną danych, Europejski Inspektor Ochrony Danych musi ściśle współpracować ze Wspólnym Organem Nadzorczym ustanowionym na mocy decyzji Rady 2009/917/WSiSW w celu lepszej koordynacji kontroli SIC.
- (13) Przepisy regulujące przechowywanie danych w CIS często skutkują nieuzasadnioną utratą informacji; dzieje się tak, ponieważ państwa członkowskie nie przeprowadzają systematycznie rocznych przeglądów z powodu związanego z nimi obciążenia administracyjnego. Konieczne jest zatem uproszczenie procedury przechowywania danych w CIS przez zniesienie obowiązku corocznego przeglądu danych oraz przez określenie maksymalnego okresu przechowywania danych wynoszącego 10 lat, stosownie do okresów przewidzianych dla zbiorów danych utworzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia. Taki okres czasu jest konieczny z powodu długotrwałych procedur rozpatrywania nieprawidłowości oraz ze względu na to, że dane te są potrzebne do prowadzenia wspólnych operacji celnych i dochodzeń. Ponadto w celu zabezpieczenia zasad ochrony danych Europejski Inspektor Ochrony Danych powinien być informowany o przypadkach przechowywania danych osobowych w CIS przez okres przekraczający pięć lat.
- (14) Aby zwiększyć możliwości analizy nadużyć i ułatwić prowadzenie dochodzeń, dane dotyczące bieżących dochodzeń, przechowywane w identyfikującej bazie danych rejestru celnego (FIDE), powinny być poddawane anonimizacji po upływie roku od ostatniej obserwacji i przechowywane w postaci uniemożliwiającej identyfikację podmiotu danych.
- (15) Z uwagi na to, że cel usprawnienia zarządzania ryzykiem celnym określonym w art. 4 pkt 25 i 26 oraz w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny, a także cele poprawy wykrywania oszustw celnych w Unii, zapobiegania im i prowadzenia dochodzeń w takich sprawach nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez same państwa członkowskie, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym samym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wymienionych celów.
- (16) Usługodawcy publiczni lub prywatni działający w międzynarodowym łańcuchu dostaw, którzy w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są związani prywatnymi zobowiązaniami umownymi w odniesieniu do dostarczania danych dotyczących przewozu kontenerów, powinni być uprawnieni do skorzystania z odroczonego terminu stosowania art. 18c, aby renegocjować swoje umowy i zapewnić, aby przyszłe umowy były zgodne z obowiązkiem dostarczania danych Komisji.
- (17) Rozporządzeniem (WE) nr 515/97 przekazano Komisji uprawnienia do wykonania niektórych przepisów tego rozporządzenia; w wyniku wejścia w życie Traktatu z

Lizbony uprawnienia nadane Komisji na mocy niniejszego rozporządzenia należy dostosować do art. 290 i 291 Traktatu.

- (18) W celu uzupełnienia niektórych, innych niż istotne, elementów rozporządzenia (WE) nr 515/97, a w szczególności celem utworzenia usprawnionego i zorganizowanego zbioru danych CSM, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do zdarzeń, dla których należy zgłaszać CSM, minimalnych elementów danych zgłaszanych w ramach CSM oraz częstotliwości zgłaszania danych.
- (19) W celu uzupełnienia niektórych, innych niż istotne, elementów rozporządzenia (WE) nr 515/97, a w szczególności celem określenia informacji, jakie mają być zawarte w SIC, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do ustalenia operacji dotyczących stosowania przepisów prawa rolnego, dla których informacje mają być wprowadzane do centralnej bazy danych SIC.
- (20) Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (21) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do formatu danych i metody przekazywania CSM. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję¹. W przypadku przyjmowania aktów wykonawczych należy stosować procedurę sprawdzającą.
- (22) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do szczegółowych elementów, jakie mają być zawarte w SIC, w każdej z kategorii wymienionych w art. 24 lit. a)–h). Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję². W przypadku przyjmowania aktów wykonawczych należy stosować procedurę sprawdzającą. Szczegółowe elementy, jakie mają być zawarte w SIC, zostaną określone na podstawie elementów wymienionych w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 696/98,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 515/97 wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

¹ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

² Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- a) tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:
„— „przepisy prawa celnego” oznaczają całość przepisów Unii i związanych z nimi aktów delegowanych i wykonawczych regulujących wprowadzanie, wyprowadzanie, przywóz, wywóz, tranzyt i obecność towarów będących przedmiotem handlu między państwami członkowskimi a państwami trzecimi oraz pomiędzy państwami członkowskimi w przypadku towarów, które nie mają statusu towarów unijnych w rozumieniu art. 28 ust. 2 Traktatu lub w przypadku towarów podlegających dodatkowym kontrolom lub dochodzeniom w celu ustalenia ich unijnego statusu.”;
- b) dodaje się tiret w brzmieniu:
„— „usługodawcy działający w międzynarodowym łańcuchu dostaw” oznaczają właścicieli, nadawców, odbiorców, spedytorów, przewoźników i innych pośredników lub osoby uczestniczące w międzynarodowym łańcuchu dostaw.”;
2. artykuł 12 otrzymuje brzmienie:
„Dokumenty, poświadczone odpisy dokumentów, poświadczenia, wszelkie akty lub decyzje pochodzące od organów administracyjnych, sprawozdania oraz wszelka dokumentacja, uzyskane przez personel organu współpracującego i przekazane do wiadomości organu wnioskującego w trakcie udzielania pomocy na podstawie art. 4-11, mogą stanowić dopuszczalny dowód w postępowaniach administracyjnych i sądowych prowadzonych we wnioskującym państwie członkowskim w taki sam sposób, jak gdyby zostały uzyskane w państwie członkowskim, w którym postępowania te są prowadzone.”;
3. w art. 18a wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich, dla celów zarządzania ryzykiem zgodnie z art. 4 pkt 25 i 26 oraz art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92, a także w celu pomocy organom, o których mowa w art. 29, w wykrywaniu przewozu towarów, które mogą stanowić przedmiot działań niezgodnych z przepisami prawa celnego i rolnego, jak również używanych w tym celu środków transportu, w tym kontenerów, Komisja tworzy zbiór danych pochodzących od publicznych lub prywatnych usługodawców działających w międzynarodowym łańcuchu dostaw i zarządza tym zbiorem danych. Zbiór ten jest bezpośrednio dostępny dla powyższych organów.”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W ramach zarządzania wspomnianym zbiorem danych Komisja jest uprawniona do:
- a) dostępu do danych oraz pozyskiwania i przechowywania ich zawartości, dowolnym sposobem lub w dowolnej postaci, a także do wykorzystywania tych danych do celów postępowania administracyjnych lub sądowych, w sposób zgodny z przepisami w zakresie praw własności intelektualnej. Komisja wprowadza odpowiednie zabezpieczenia przed arbitralną ingerencją organów publicznych, w tym środki techniczne i organizacyjne oraz wymogi w zakresie przejrzystości w stosunku do podmiotów, których dane dotyczą. Podmiotom, których dane dotyczą, udziela się prawa dostępu do danych przetwarzanych w tym celu oraz do ich poprawiania;

b) porównywania i zestawiania udostępnionych danych lub danych pobranych ze zbioru, ich indeksowania, wzbogacania przy pomocy innych źródeł danych i ich analizowania zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych³;

c) udostępniania danych z tego zbioru organom, o których mowa w art. 29, za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych.”;

c) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Europejski Inspektor Ochrony Danych nadzoruje zgodność wspomnianego zbioru danych z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.

Komisja wdraża odpowiednie rozwiązania techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub nieupoważnionym ujawnieniem, przekształceniem i dostępem lub przed wszelkimi innymi niedozwolonymi formami przetwarzania.

6. Nie naruszając przepisów rozporządzenia (WE) nr 45/2001, Komisja, za zgodą publicznych lub prywatnych usługodawców działających w międzynarodowym łańcuchu dostaw, może przekazywać dane, o których mowa w art. 18a ust. 3, organizacjom międzynarodowym lub instytucjom bądź jednostkom organizacyjnym UE, które przyczyniają się do ochrony interesów finansowych Unii i prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i z którymi Komisja zawarła odpowiednie umowy lub protokoły ustaleń.

Dane przekazuje się zgodnie z niniejszym ustępem tylko do celów ogólnych niniejszego rozporządzenia, w tym w celu ochrony interesów finansowych Unii, lub do celów zarządzania ryzykiem zgodnie z art. 4 pkt 25 i 26 oraz art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

W umowie lub protokole ustaleń, które mogą stanowić podstawę przekazywania danych zgodnie z niniejszym ustępem, uwzględnia się m.in. zasady ochrony danych, takie jak umożliwienie podmiotom, których dane dotyczą, korzystania z prawa dostępu do danych i ich poprawiania oraz z administracyjnych i sądowych środków odwoławczych, jak również niezależny mechanizm nadzoru w celu zapewnienia zgodności z zabezpieczeniami w zakresie ochrony danych.

Dane pozyskane od publicznych lub prywatnych usługodawców działających w międzynarodowym łańcuchu dostaw przechowuje się jedynie przez okres niezbędny do osiągnięcia celu, dla którego zostały wprowadzone, i nie dłużej niż przez 10 lat. W przypadku przechowywania danych osobowych przez okres przekraczający pięć lat informuje się o tym Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.”;

4. w art. 18b wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Komisja może oferować państwom członkowskim, zarówno dla realizacji celów niniejszego rozporządzenia, jak i wykonywania ich obowiązków w ramach wdrażania współpracy celnej określonej w art. 87 Traktatu o funkcjonowaniu Unii

³ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

Europejskiej, wiedzę specjalistyczną, pomoc techniczną lub logistyczną, szkolenia, działania w zakresie komunikacji lub wszelkie inne wsparcie operacyjne. W tym celu Komisja ustanawia odpowiednie systemy techniczne.”;

b) dodaje się ustęp 3 w brzmieniu:

„3. Europejski Inspektor Ochrony Danych nadzoruje zgodność wszelkich systemów technicznych utworzonych na podstawie niniejszego artykułu z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.”.

5. Dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 18c

1. Publiczni lub prywatni usługodawcy działający w międzynarodowym łańcuchu dostaw, o których mowa w art. 18a ust. 1, przechowujący dane dotyczące przewozu i statusu kontenerów lub mający dostęp do takich danych, przekazują Komisji dane dotyczące statusu kontenera (Container Status Messages – „CSM”).

2. Wymagane CSM przekazuje się w jednej z następujących sytuacji:

- (a) kontenery są przeznaczone do wprowadzenia statkiem z państwa trzeciego na obszar celny Unii;
- (b) kontenery są wyprowadzane statkiem z obszaru celnego Unii do państwa trzeciego.

3. W wymaganych CSM ujmuje się zdarzenia, o których mowa w art 18f, w takim zakresie, w jakim są one znane zgłaszającemu publicznemu lub prywatnemu usługodawcy działającemu w międzynarodowym łańcuchu dostaw.

4. Komisja tworzy zbiór przekazanych CSM („zbiór CSM”) i zarządza nim.

Artykuł 18d

1. W przypadku gdy dany kontener ma zostać wprowadzony statkiem z państwa trzeciego na obszar celny Unii, również jeśli kontener ten nie ma być rozładowany w Unii, publiczni lub prywatni usługodawcy, których dotyczy obowiązek określony w art. 18c ust. 1, przekazują CSM dotyczące wszystkich zdarzeń od momentu zgłoszenia pustego kontenera przed wprowadzeniem go na obszar celny Unii do momentu następnego zgłoszenia tego kontenera jako pustego.

2. W przypadku gdy w elektronicznej ewidencji usługodawcy nie są dostępne konkretne CSM niezbędne do identyfikacji zdarzeń określających dany kontener jako pusty, podmiot ten przekazuje CSM dotyczące zdarzeń mających miejsce w okresie co najmniej trzech miesięcy przed fizycznym wprowadzeniem kontenera na terytorium celne Unii oraz w okresie jednego miesiąca po jego wprowadzeniu na obszar celny Unii, bądź też – o ile nastąpi to wcześniej – do momentu przybycia kontenera do miejsca przeznaczenia poza obszarem celnym Unii.

Artykuł 18e

1. W przypadku gdy dany kontener jest wyprowadzany statkiem z obszaru celnego Unii do państwa trzeciego, publiczni lub prywatni usługodawcy, których dotyczy obowiązek określony w art. 18c ust. 1, przekazują CSM dotyczące wszystkich zdarzeń od momentu zgłoszenia tego kontenera jako pustego na obszarze celnym Unii do momentu zgłoszenia tego kontenera jako pustego poza obszarem celnym Unii.

2. W przypadku gdy w elektronicznej ewidencji usługodawcy nie są dostępne konkretne CSM niezbędne do identyfikacji zdarzeń określających dany kontener jako pusty, podmiot ten może przekazywać CSM dotyczące zdarzeń mających miejsce w okresie co najmniej trzech miesięcy po wyprowadzeniu kontenera z obszaru celnego Unii.

Artykuł 18f

1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 43 w celu określenia zdarzeń dotyczących statusu kontenerów, w odniesieniu do których należy zgłaszać CSM zgodnie z art. 18c, a także minimalnego zakresu danych podlegających zgłaszaniu w ramach CSM oraz częstotliwości zgłaszania.

2. Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, przepisy dotyczące formatu danych w ramach CSM oraz metod przekazywania CSM. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43a ust. 2.

Artykuł 18g

1. Komisja tworzy zbiór danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu towarów, w tym tranzytu w obrębie państwa członkowskiego, zgodnie z wyszczególnieniem w załącznikach 37 i 38 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 („zbiór danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu”) i zarządza nim. Państwa członkowskie upoważniają Komisję do systematycznego powielania danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu ze źródeł obsługiwanych przez Komisję na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny. Państwa członkowskie przekazują Komisji dane dotyczące tranzytu towarów w obrębie państwa członkowskiego oraz wywozu bezpośredniego.

2. Wspomniany zbiór danych wykorzystuje się w zapobieganiu operacjom, które stanowią lub wydają się stanowić naruszenie przepisów prawa celnego, oraz w dochodzeniach dotyczących takich operacji i w ich ściganiu, a także do celów zarządzania ryzykiem, w tym do kontroli celnych opierających się na analizie ryzyka, w rozumieniu art. 4 pkt 25 i 26 oraz art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny.

3. Zbiór ten jest dostępny wyłącznie dla wydziałów Komisji oraz władz krajowych, o których mowa w art. 29. W Komisji i władzach krajowych wyłącznie wyznaczeni analitycy są uprawnieni do przetwarzania danych osobowych zawartych w tym zbiorze.

Nie naruszając przepisów rozporządzenia (WE) nr 45/2001, Komisja, za zgodą państwa członkowskiego, które dostarczyło dane, może przekazywać wybrane dane uzyskane zgodnie z procedurą opisaną w ust. 1 organizacjom międzynarodowym lub instytucjom bądź jednostkom organizacyjnym UE, które przyczyniają się do ochrony interesów finansowych Unii i prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i z którymi Komisja zawarła odpowiednie umowy lub protokoły ustaleń.

Dane przekazuje się zgodnie z niniejszym ustępem tylko do celów ogólnych niniejszego rozporządzenia, w tym ochrony interesów finansowych Unii, lub do celów zarządzania ryzykiem zgodnie z art. 4 pkt 25 i 26 oraz art. 13 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92.

W umowie lub protokole ustaleń, które mogą stanowić podstawę przekazywania danych zgodnie z niniejszym ustępem, uwzględnia się m. in. zasady ochrony danych,

takie jak umożliwienie podmiotom, których dane dotyczą, korzystania z prawa dostępu do danych i ich poprawiania oraz z administracyjnych i sądowych środków odwoławczych, jak również niezależny mechanizm nadzoru w celu zapewnienia zgodności z zabezpieczeniami w zakresie ochrony danych.

4. Do przetwarzania przez Komisję danych osobowych w kontekście danych zawartych we wspomnianym zbiorze stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

Komisję uważa się za administratora danych w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Zbiór danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu podlega uprzedniemu sprawdzeniu przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Dane zawarte w zbiorze danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu przechowuje się jedynie przez okres niezbędny do osiągnięcia celu, dla którego zostały wprowadzone, i nie dłużej niż przez 10 lat. W przypadku przechowywania danych osobowych przez okres przekraczający pięć lat informuje się o tym Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

5. Zbiór danych dotyczących przywozu, wywozu i tranzytu nie obejmuje szczególnych kategorii danych w rozumieniu art. 10 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Komisja wdraża odpowiednie rozwiązania techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub nieupoważnionym ujawnieniem, przekształceniem i dostępem lub przed wszelkimi innymi niedozwolonymi formami przetwarzania.

Artykuł 18h

1. Komisja może pozyskiwać bezpośrednio od podmiotów gospodarczych dokumenty potwierdzające zgłoszenia przywozowe i wywozowe na potrzeby prowadzenia dochodzeń dotyczących wdrażania przepisów prawa celnego w rozumieniu art. 2 ust. 1.

2. W ramach czasowych, w jakich podmioty gospodarcze zobowiązane są przechowywać odpowiednią dokumentację, podmioty te przekazują Komisji na jej żądanie informacje, o których mowa w ust. 1.”.

6. Artykuł 23 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 43 w celu określenia tych działań związanych ze stosowaniem przepisów dotyczących rolnictwa, które wymagają umieszczenia informacji w SIC.”.

7. Artykuł 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

Komisja przyjmuje, w drodze aktów wykonawczych, przepisy dotyczące pozycji, które mają być zawarte w SIC, odnoszących się do poszczególnych kategorii wymienionych w art. 24 lit. a)–h), w stopniu koniecznym do osiągnięcia celu Systemu. W kategorii określonej w art. 24 lit. e) nie mogą znaleźć się pozycje dotyczące danych osobowych. Wspomniane akty wykonawcze, o których mowa, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 43a ust. 2.”.

8. W art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Dostęp do danych zawartych w SIC jest zastrzeżony wyłącznie dla władz krajowych wyznaczonych przez każde państwo członkowskie i wydziałów wyznaczonych przez Komisję. Władzami tymi są administracje celne, ale mogą nimi być również inne organy, które zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i proceduralnymi danego państwa członkowskiego są właściwe do prowadzenia działań dla realizacji celu określonego w art. 23 ust. 2.

Partner SIC przekazujący dane ma prawo określić, które z władz krajowych wspomnianych powyżej mogą uzyskać dostęp do danych umieszczonych przez tego partnera w SIC.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Każde państwo członkowskie przesyła Komisji wykaz wyznaczonych przez siebie właściwych władz krajowych, które mają dostęp do SIC, z określeniem charakteru danych, jakie mogą być udostępnione każdej z tych władz, oraz celów, do jakich dane te będą udostępniane.

Komisja przekazuje te informacje pozostałym państwom członkowskim. Komisja weryfikuje również, czy wykaz wyznaczonych władz krajowych nie jest nieproporcjonalnie obszerny, oraz przekazuje wszystkim państwom członkowskim odpowiednie szczegółowe informacje dotyczące wydziałów Komisji upoważnionych do dostępu do SIC.

Wykaz tak wyznaczonych władz krajowych i wydziałów Komisji jest publikowany przez Komisję w celach informacyjnych w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, a późniejsze aktualizacje wykazu Komisja publikuje w internecie.”.

9. W art. 30 ust. 3 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Wykaz tak wyznaczonych władz lub wydziałów jest publikowany przez Komisję w internecie.

10. Tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 4

Przechowywanie danych”.

11. Artykuł 33 otrzymuje brzmienie:

Dane zawarte w SIC przechowuje się jedynie przez okres niezbędny do osiągnięcia celu, dla którego zostały wprowadzone, i nie dłużej niż przez 10 lat. W przypadku przechowywania danych osobowych przez okres przekraczający pięć lat informuje się o tym Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.”.

12. W art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 3a otrzymuje brzmienie:

„3a. Niniejsze rozporządzenie stanowi uzupełnienie i uszczegółowienie rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Europejski Inspektor Ochrony Danych nadzoruje zgodność SIC z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.”;

b) dodaje się ustęp 5 w brzmieniu:

„5. Działając w ramach swoich kompetencji, Europejski Inspektor Ochrony Danych oraz Wspólny Organ Nadzorczy ustanowiony decyzją Rady 2009/917/WSiSW uzgadniają swoje działania w celu zapewnienia skoordynowanego nadzoru i kontroli SIC.”.

13. W art. 38 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 skreśla się lit. b);
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W szczególności zarówno państwa członkowskie, jak i Komisja podejmują działania w celu:

- a) uniemożliwienia osobom nieupoważnionym dostępu do urządzeń wykorzystywanych do przetwarzania danych;
- b) uniemożliwienia osobom nieupoważnionym odczytu, kopiowania, modyfikowania lub usuwania danych i nośników danych;
- c) uniemożliwienia wprowadzania danych, zapoznawania się z nimi, ich zmiany lub usuwania bez upoważnienia;
- d) uniemożliwienia osobom nieupoważnionym dostępu do danych w SIC za pomocą urządzeń do przekazywania danych;
- e) zagwarantowania, że w odniesieniu do wykorzystywania SIC upoważnione osoby mają prawo dostępu jedynie do danych, które odpowiadają ich kompetencjom;
- f) zagwarantowania możliwości sprawdzenia i ustalenia, którym organom można przekazywać dane za pomocą urządzeń do przekazywania danych;
- g) zagwarantowania możliwości sprawdzenia i ustalenia *ex post facto*, kiedy, przez kogo i jakie dane zostały wprowadzone do SIC, oraz monitorowania przesłuchań;
- h) uniemożliwienia odczytu, kopiowania, modyfikowania lub usuwania danych bez upoważnienia podczas przesyłania danych oraz transportu nośników danych.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja weryfikuje, czy przeszukiwanie danych było dokonywane za upoważnieniem i przez upoważnionych użytkowników. Weryfikacji podlega co najmniej 1 % wszystkich przeszukiwań danych. Rejestr takich przeszukiwań oraz sprawdzeń wprowadza się do systemu i wykorzystuje się jedynie w celu sprawdzeń, o których mowa. Rejestr usuwa się po sześciu miesiącach.”.

14. W art. 41d wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dopuszczalny okres przechowywania danych zależy od przepisów ustawowych, wykonawczych i proceduralnych państwa członkowskiego, które przekazuje dane. Obowiązują następujące maksymalne nieprzekraczalne okresy, które liczone są od daty wprowadzenia danych do dokumentacji dochodzeniowej i nie mogą być łączone:

- (a) dane dotyczące bieżącej dokumentacji dochodzeniowej mogą być przechowywane nie dłużej niż przez trzy lata od ostatniego stwierdzenia działania naruszającego prawo celne i rolne; dane podlegają

obowiązkowej anonimizacji przed tym terminem, jeżeli od ostatniego stwierdzenia minął jeden rok;

- (b) dane dotyczące dochodzeń administracyjnych lub karnych, które były podstawą do stwierdzenia działania naruszającego przepisy prawa celnego i rolnego, lecz nie wydano w nich decyzji administracyjnej, wyroku skazującego, orzeczenia grzywny ani kary administracyjnej, mogą być przechowywane nie dłużej niż przez sześć lat;
- (c) dane dotyczące dochodzeń administracyjnych lub karnych, które były podstawą decyzji administracyjnej, wyroku skazującego, orzeczenia grzywny lub kary administracyjnej, mogą być przechowywane nie dłużej niż przez dziesięć lat.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komisja dokonuje anonimizacji danych natychmiast po upływie maksymalnego okresu przechowywania określonego w ust. 1.”.

15. Artykuł 43 otrzymuje brzmienie:

„1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 18f ust. 1 i art. 23 ust. 4, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia [dd/mm/yyyy] r. [*insert the date of entry into force of this Regulation*].

3. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 18f ust. 1 i art. 23 ust. 4, mogą zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 18f ust. 1 i art. 23 ust. 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady.”.

16. Po art. 43 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 43a

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W odniesieniu do usługodawców publicznych lub prywatnych, którzy w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia są związani prywatnymi zobowiązaniami umownymi uniemożliwiającymi im wywiązać się z obowiązków określonych w art. 18c ust. 1, przepis ten staje się skuteczny po upływie jednego roku od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1 Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wnioski/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego.

Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa ⁹

Dziedzina polityki: Zwalczanie nadużyć finansowych

Działanie: tytuł 24

Charakter wniosku/inicjatywy

- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**¹⁰
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**
- Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

Cele

Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Nowelizacja, której dotyczy wniosek, przyczyni się do działań Unii na rzecz zwalczania nadużyć i innej nielegalnej działalności w dziedzinie cel oraz do zwiększenia ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej.

Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr 5: zapobieganie i przeciwdziałanie nadużyciom i korupcji oraz ich zwalczanie

Cel szczegółowy 5a: rozwój polityki i prawodawstwa w dziedzinie zwalczania nadużyć

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

24 04 System informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS)

⁹ ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań – ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

¹⁰ O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego nr 966/2012

Oczekiwane wyniki i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

W odniesieniu do Komisji: proponowane zmiany umożliwią Komisji udoskonalenie zarządzania ryzykiem, w tym kontroli celnych opartych na analizie ryzyka, oraz zwiększenie skuteczności wykrywania oszustw celnych, ich analizowania i prowadzenia dochodzeń w tej dziedzinie. Oczekuje się również, że niniejszy wniosek przyczyni się do większej efektywności w zakresie ochrony danych oraz do dalszej poprawy współpracy poprzez optymalizację systemów i procesów, co powinno doprowadzić do lepszego wykorzystania istniejących narzędzi.

W odniesieniu do państw członkowskich: proponowane zmiany usprawnią współpracę celną pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a Komisją.

W dłuższej perspektywie czasowej zmienione rozporządzenie umożliwi znaczne zwiększenie liczby wykrywanych przypadków oszustw i innych nieprawidłowości celnych, tym samym przyczyniając się do ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej i do zabezpieczenia przed innymi rodzajami ryzyka określonymi we Wspólnotowym kodeksie celnym.

Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Dane dotyczące wywozu/przywozu/tranzytu/CSM:

- liczba wykrytych naruszeń przepisów,
- liczba dochodzeń wszczętych na podstawie tych danych,
- liczba wniosków o wykorzystanie danych przez urzędników śledczych,
- kwoty odzyskane na podstawie takich informacji.

Czas trwania dochodzeń OLAF w powiązanych sprawach:

- czy zmiana spowodowała przyspieszenie procedury,
- czy pozwoliła na zwiększenie liczby dochodzeń i odzyskanych kwot.

Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Cele do realizacji w perspektywie krótko- lub długoterminowej obejmują:

- stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych ze zgłoszeniem nieprawdziwego pochodzenia towarów;
- stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych z nieprawdziwym opisem towarów;
- stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych z **nadużyciem systemu tranzytowego**;
- przyspieszenie dochodzeń OLAF.

Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Krajowe organy celne same nie są w stanie efektywnie wymieniać się danymi i prowadzić szeroko zakrojonej walki przeciwko naruszeniom przepisów prawa celnego przy zachowaniu

rozsądnych kosztów. Systematyczne gromadzenie danych wymaganych do analizy ryzyka celnego stanowiącego zagrożenie dla UE i jej państw członkowskich byłoby nadmiernym obciążeniem dla 28 indywidualnych państw członkowskich i może zostać osiągnięte w sposób bardziej skuteczny i wydajny przez podjęcie działania na poziomie UE.

Potrzebę bardziej efektywnego zarządzania ryzykiem celnym, szczególnie w odniesieniu do zagrożeń bezpieczeństwa, stwierdzono w komunikacie Komisji dotyczącym zarządzania ryzykiem celnym i bezpieczeństwa łańcucha dostaw (COM (2012) 793).

Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

W ramach pilotażowego projektu „ConTraffic” opracowanego przez OLAF we współpracy ze Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej wykazano, że analiza przewozu kontenerów umożliwia skuteczne wykrywanie niezgodności między pochodzeniem zgłoszonym przez importera a pochodzeniem geograficznym lub krajem wysyłki ustalonym na podstawie danych o trasie przebytej przez kontener. Wstępne wyniki wykazały, że w ponad 50 % przypadków zidentyfikowanych przy pomocy takich wskaźników rzeczywiście nastąpiło naruszenie przepisów prawa celnego. Wspomniany projekt pilotażowy dobitnie wykazuje wartość dodaną danych, które nie są obecnie dostępne dla Komisji.

ATIS – wspólny projekt OLAF-u i państw członkowskich – pokazuje, jak ważna dla wykrywania oszustw celnych jest wymiana informacji dotyczących tranzytu. System ten jest stosowany do analizy danych dotyczących tranzytu w celu wykrywania nieprawidłowości w zakresie tranzytu i rozbieżności między zgłaszanym a faktycznym miejscem przeznaczenia towarów.

Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Oczekuje się zwiększonej synergii z rozporządzeniem (WE) nr 883/2013, szczególnie w zakresie dostępu do dokumentów potwierdzających. Według obecnych przepisów w toku dochodzeń prowadzonych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 883/2013 lub rozporządzenia (WE) nr 2185/96 podmioty gospodarcze są zobowiązane do dostarczenia Komisji dokumentów potwierdzających, natomiast w dochodzeniach na podstawie rozporządzenia (WE) nr 515/97 Komisja musi zwracać się o dokumenty potwierdzające do władz krajowych. Wniosek zmierza do usunięcia tych niespójności w celu zapewnienia ujednoliconego podejścia.

Przepis przewidujący stosowanie nowych zbiorów danych na potrzeby zarządzania ryzykiem będzie znaczącym wsparciem planu zaproponowanego przez Komisję w komunikacie dotyczącym zarządzania ryzykiem celnym i bezpieczeństwa łańcucha dostaw oraz w konkluzjach Rady (8761/3/13) na ten sam temat

Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**

Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

■ Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**

Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,

po którym następuje faza operacyjna.

Przewidywane tryby zarządzania¹¹

■ **Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane** przez Komisję

Pośrednie zarządzanie scentralizowane poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

agencjom wykonawczym

organom utworzonym przez Wspólnoty¹²

krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej

osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie zdecentralizowane z państwami trzecimi

Zarządzanie wspólne z organizacjami międzynarodowymi (*należy wyszczególnić*)

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.

Uwagi

¹¹ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

¹² O których mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

ŚRODKI ZARZĄDZANIA

Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Co trzy lata, licząc od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Komisja składa sprawozdanie na temat stosowania rozporządzenia do Parlamentu Europejskiego, Trybunału Obrachunkowego i Rady.

System zarządzania i kontroli

Zidentyfikowane ryzyko

- Koszty zafakturowane bez zamówienia:

Ponieważ zamówienia są udzielane po zakończeniu procedury przetargowej, ryzyko to jest ograniczone z uwagi na fakt, że duża część wydatków będzie pod względem prawnym i finansowym objęta umową ramową.

Zgodnie z wymogami Komisji co roku przeprowadzana będzie ocena ryzyka.

- Wdrożenie przekazywania danych może okazać się trudne pod względem technicznym.

Przewidywane metody kontroli

Procedury kontroli w ramach niniejszej inicjatywy są zgodne z rozporządzeniem finansowym.

Weryfikacja *ex ante* zobowiązań i płatności

OLAF wybrał częściowo zdecentralizowany model zarządzania finansami, w ramach którego całość weryfikacji *ex ante* odbywa się w centralnym dziale ds. budżetu. W OLAF-ie cała dokumentacja jest sprawdzana co najmniej przez trzy osoby (urzędnika prowadzącego sprawę, kontrolera finansowego w dziale budżetowym oraz kontrolera operacyjnego w dziale odpowiedzialnym za dany wydatek), zanim zostanie przyjęta przez subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego.

Każdy kierownik działu otrzymał uprawnienia w drodze subdelegacji od dyrektora generalnego, dlatego każdy z nich odpowiada za wdrożenie swojej części programu.

Kontroler finansowy poddaje kontroli *ex ante* każdą transakcję, która wymaga zgody subdelegowanego urzędnika zatwierdzającego.

Kontrole przeprowadzane są na wrażliwych zmiennych w oparciu o wyniki oceny ryzyka przeprowadzonej w kontekście sprawozdania z jakości rachunkowości (takich jak: LE oraz BA, rachunki G/L, pozycje budżetowe, kwoty i obliczenia itp.).

Opracowuje się szczegółowy zakres zadań, który jest podstawą konkretnego zamówienia. Środki zwalczania nadużyć finansowych przewidziane są we wszystkich umowach zawieranych między OLAF-em i podmiotem zewnętrznym.

- OLAF prowadzi kontrolę wyników końcowych i nadzoruje działania i usługi realizowane przez wykonawców umów ramowych.

Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Audyty mogą być przeprowadzone podczas okresu obowiązywania umowy i przez okres pięciu lat od daty końcowej płatności, aby umożliwić Komisji wydanie w stosownych przypadkach decyzji o odzyskaniu środków. Prawa dostępu pracowników Komisji oraz

zewnętrznego personelu upoważnionego są zdefiniowane, a Trybunałowi Obrachunkowemu i OLAF-owi przysługują takie same prawa.

Stworzone mechanizmy kontrolne umożliwiają uzyskanie przez OLAF wystarczającej pewności co do jakości i prawidłowości wydatków oraz ograniczenie ryzyka nieprzestrzegania przepisów. Szczegółowość oceny osiąga poziom czwarty dla wszystkich udzielonych zamówień i podpisanych umów. Wyżej opisane kontrole zmniejszają potencjalne ryzyko praktycznie do zera i obejmują 100% beneficjentów.

Można rozważyć kontrole na miejscu.

Uznaje się, że strategia kontroli przyjęta w programie skutecznie ogranicza ryzyko nieprzestrzegania przepisów i jest proporcjonalna do występującego ryzyka.

SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wnioski/inicjatywa ma wpływ

Istniejące linie budżetowe po stronie wydatków

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść.....]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁽¹³⁾	państw EFTA ¹⁴	krajów kandydujących ¹⁵	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
1A	24.0401 System informacji w celu zwalczania nadużyć finansowych (AFIS)	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

¹³ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

¹⁴ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

¹⁵ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

Szacunkowy wpływ na wydatki

Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:			Numer	1 A Inteligentny wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu									
Dyrekcja Generalna: OLAF				2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	OGÓLEM	
• Środki operacyjne													
24.0401	Środki na zobowiązania	(1)	6,423	6,922	6,629	7,151	7,664	7,195	7,454			49,438	
	Środki płatności	(2)	5,800	6,200	6,000	6,400	6,900	6,500	6,700			49,438	
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1a)											
	Środki płatności	(2a)											
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ¹⁶													
Numer linii budżetowej			(3)										
OGÓLEM środki dla Dyrekcji Generalnej OLAF			Środki na zobowiązania	=1+1a+3	6,423	6,922	6,629	7,151	7,664	7,195	7,454		49,438
			Środki płatności	= 2+2a	5,800	6,200	6,000	6,400	6,900	6,500	6,700	4,938	

¹⁶ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

	płatności	+3										
--	-----------	----	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

• OGÓLEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	6,423	6,922	6,629	7,151	7,664	7,195	7,454		49,438
	Środki na płatności	(5)	5,800	6,200	6,000	6,400	6,900	6,500	6,700		49,438
• OGÓLEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)									
OGÓLEM środki na DZIAŁ 1A wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=4+6	6,423	6,922	6,629	7,151	7,664	7,195	7,454		49,438
	Środki na płatności	=5+6	5,800	6,200	6,000	6,400	6,900	6,500	6,700	4,938	49,438

Jeżeli wpływ wniosku/inicjatywy nie ogranicza się do jednego działu:

• OGÓLEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)									
	Środki na płatności	(5)									
• OGÓLEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)									
OGÓLEM środki na DZIAŁY 1 do 4 wieloletnich ram finansowych (kwota referencyjna)	Środki na zobowiązania	=4+6	6,423	6,922	6,629	7,151	7,664	7,195	7,454		49,438
	Środki na płatności	=5+6	5,800	6,200	6,000	6,400	6,900	6,500	6,700	4,938	49,438

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: OLAF									
• Zasoby ludzkie		1,014	1,014	1,014	1,014	1,014	1,014	1,014	7,098
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,570	0,570	0,570	0,570	0,570	0,570	0,570	3,990
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna OLAF	Środki	1,584	1,584	1,584	1,584	1,584	1,584	1,584	11,088

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY od 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	8,007	8,506	8,213	8,735	9,248	8,779	9,038		60,526
	Środki na płatności	7,384	7,784	7,584	7,984	8,484	8,084	8,284	4,938	60,526

Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			Rok 2014 ¹⁷	Rok 2015	Rok 2016	Rok 2017	Rok 2018	Rok 2019	Rok 2020	OGÓLEM			
	PRODUKT												
	Rodzaj produktu	Średni koszt produktu	Liczba produktów	Koszt	Liczba produktów	Koszt	Koszt	Liczba produktów	Koszt	Liczba produktów	Koszt	Liczba produktów ogółem	Koszt
CEL OPERACYJNY Nr 1	Stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych ze zgłoszeniem nieprawdziwego pochodzenia towarów												
Działanie 1: Opracowanie, uruchomienie i prowadzenie bazy danych CSM													

¹⁷ Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

Opracowanie i uruchomienie bazy danych CSM			2	0,100	3	0,150	1	0,050	1	0,050	1	0,050	0,5	0,025	0,5	0,025	9	0,450
Prowadzenie bazy danych CSM			1	0,100	1	0,100	1	0,100	1	0,100	1	0,100	1	0,100	1	0,100	7	0,700
Cel operacyjny nr 1 - suma cząstkowa			3	0,200	3	0,200	4	0,250	2	0,150	2	0,150	2	0,150	1,5	0,125	1,5	0,125
CEL OPERACYJNY Nr 2	Stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych z nieprawdziwym opisem towarów																	
Działanie 1: Opracowanie, uruchomienie i prowadzenie bazy danych dotyczących przywozu i wywozu																		
Opracowanie, uruchomienie i prowadzenie bazy danych dotyczących przywozu i wywozu			2	0,075	2,5	0,106	1	0,035	1	0,035	1	0,035	0,5	0,017	0,5	0,017	8,5	0,320
Prowadzenie bazy danych dotyczących przywozu i wywozu			1	0,080	1	0,080	1	0,080	1	0,080	1	0,080	1	0,080	1	0,080	7	0,560
Cel operacyjny nr 2 - suma cząstkowa			3	0,155	3,5	0,186	2	0,115	2	0,115	2	0,115	2	0,115	1,5	0,097	1,5	0,097

CEL OPERACYJNY Nr 3	Stworzenie warunków sprzyjających sprawniejszemu zwalczaniu oszustw celnych związanych z nadużyciem systemu tranzytowego																	
Działanie 1: Opracowanie, uruchomienie i prowadzenie bazy danych dotyczących tranzytu																		
Opracowanie i uruchomienie bazy danych dotyczących tranzytu			2	0,020	2,5	0,026	1	0,008	1	0,008	1	0,008	0,5	0,005	0,5	0,005	8,5	0,080
Prowadzenie bazy danych dotyczących tranzytu			1	0,020	1	0,020	1	0,020	1	0,020	1	0,020	1	0,020	1	0,020	7	0,140
Cel operacyjny nr 3 - suma cząstkowa			3	0,040	3	0,040	3,5	0,046	2	0,028	2	0,028	2	0,028	1,5	0,025	1,5	0,025
CEL OPERACYJNY Nr 4	Wspieranie wzajemnej pomocy w sprawach celnych																	
Działanie 1: Opracowanie, uruchomienie i prowadzenie nowej bazy danych o ograniczonej widoczności, dotyczącej wzajemnej pomocy, która ma zastąpić obecne SIC i FIDE																		
Opracowanie i uruchomienie nowej bazy danych o ograniczonej widoczności, dotyczącej wzajemnej pomocy			5	0,600	5	0,500	4	0,400	3	0,300	3	0,300	3	0,300	3	0,300	26	2,700
Prowadzenie nowej bazy danych o ograniczonej widoczności, dotyczącej wzajemnej pomocy			4	0,400	4	0,400	3	0,300	3	0,300	2	0,200	2	0,200	2	0,200	20	2,000
Działanie 2: Organizacja wspólnych operacji celnych																		

na szczeblu unijnym i regionalnym																		
Koordinacja oraz wsparcie logistyczne i techniczne dla państw członkowskich na realizację wspólnych operacji celnych na szczeblu unijnym i regionalnym			10	1,000	12	1,200	14	1,400	16	1,600	18	1,800	20	2,000	22	2,200	112	11,200
Modernizacja, utrzymanie i eksploatacja wirtualnej jednostki koordynacji działań celnych w celu wsparcia bezpiecznej wymiany informacji podczas wspólnych operacji celnych			5	0,500	6	0,600	7	0,700	8	0,800	9	0,900	10	1,000	10	1,100	55	5,600
Cel operacyjny nr 4 - suma cząstkowa			24	2,500	27	2,700	28	2,800	30	3,000	32	3,200	35	3,500	37	3,800	213	21,500
CEL OPERACYJNY Nr 5	Usprawnienie narzędzi bezpiecznej komunikacji elektronicznej umożliwiającej państwom członkowskim wywiązywanie się z obowiązku zgłaszania wykrytych nieprawidłowości w funduszach rolnych, strukturalnych, Funduszu Spójności i funduszu rybackim oraz w pomocy przedakcesyjnej																	
Działanie 1: Opracowanie, uruchomienie i prowadzenie nowych modułów zgłaszania nieprawidłowości w nowym okresie programowania na lata 2014-2020																		
Opracowanie i uruchomienie nowych modułów zgłaszania nieprawidłowości w nowym okresie programowania na lata 2014-2020			4	0,500	4	0,500	4	0,400	3	0,300	3	0,300	3	0,300	3	0,300	24	2,600
Prowadzenie nowych modułów zgłaszania nieprawidłowości w nowym okresie programowania na lata 2014-2020			3	0,300	2	0,200	2	0,200	2	0,200	2	0,200	2	0,200	2	0,200	15	1,500

Cel operacyjny nr 5 - suma cząstkowa	7	0,800	6	0,700	6	0,600	5	0,500	5	0,500	5	0,500	0	0,50	5	0,500	39,0	4,100
CEL OPERACYJNY Nr 6	Eksploracja, utrzymywanie i rozwijanie platformy usługowej AFIS w celu zapewnienia gotowości technicznej, bezpieczeństwa informacji i ciągłości działania																	
Działanie 1: Eksploracja, utrzymywanie i udoskonalanie infrastruktury i informatycznej platformy usługowej systemu AFIS																		
Eksploracja, utrzymywanie i udoskonalanie sprzętu, oprogramowania, infrastruktury sieciowej oraz wyposażenia bezpieczeństwa			6	0,700	6	0,700	6	0,636	6	0,700	8	0,800	5	0,50	5	0,50	42	4,536
Utrzymywanie i udoskonalanie ram technicznych portalu AFIS, w których funkcjonują aplikacje biznesowe AFIS.			7	0,728	7	0,840	7	0,700	8	0,858	8	0,871	5	0,54	5	0,50	47	5,052
Świadczenie usług helpdesku i e-uczenia się, zapewnianie szkoleń oraz pomocy technicznej i wsparcia biznesowego użytkownikom końcowym AFIS			7	0,700	8	0,800	8	0,800	8	0,800	1	1,000	9	0,90	9	0,90	59	5,900
Cel operacyjny nr 6 - suma cząstkowa	2	2,728	28	3,040	2	2,936	32	3,358	3	3,671	29	2,94	29	2,90	20	2,90	20	21,588

KOSZT OGÓLEM	6 6	6,423	72	6,922	6 9	6,629	73	7,151	7 9	7,664	73,5	7,19 5	75, 5	7,45 4	50 8	49,438
--------------	--------	-------	----	-------	--------	-------	----	-------	--------	-------	------	-----------	----------	-----------	---------	--------

Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

Streszczenie

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
--	------	------	------	------	------	------	------	--------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	1,014	1,014	1,014	1,014	1,014	1,014	1,014	7,098
Pozostałe wydatki administracyjne	0,570	0,570	0,570	0,570	0,570	0,570	0,570	3,990
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	1,584	1,584	1,584	1,584	1,584	1,584	1,584	11,088

Poza DZIAŁEM 5¹⁸ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa								

OGÓŁEM	1,584	1,584	1,584	1,584	1,584	1,584	1,584	11,088
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

¹⁸ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
24 01 07 00 01 01 01 OLAF	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5	6.5
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)¹⁹							
24 01 07 00 01 02 01 (SNE)	2	2	2	2	2	2	2
XX 01 02 02 (CA, INT, JED, LA i SNE w delegaturach)							
XX 01 04 JY 20	– w centrali ²¹						
	– w delegaturach						
XX 01 05 02 (CA, INT, SNE – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)							
Inne linie budżetowe (określić)							
OGÓLEM	8,5	8,5	8,5	8,5	8,5	8,5	8,5

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

¹⁹ CA = personel kontraktowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy;

²⁰ W ramach pułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA”).

²¹ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

<p>Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony</p>	<p>Zarządzanie projektem pilotażowym w zakresie przekazywania danych z systemu Surveillance 2 prowadzonego przez DG TAXUD do AFIS.</p> <p>Zarządzanie projektami opracowywania technologii informatycznych dla nowych baz danych AFIS zawierających dane na temat przywozu i wywozu oraz wiadomości dotyczące statusu kontenera.</p> <p>Odpowiedzialność za przekazanie do użytku nowych baz danych platformy AFIS.</p> <p>Organizacja działań i szkoleń w zakresie wspólnych operacji celnych.</p> <p>Zadania sekretarskie.</p>
<p>Personel zewnętrzny</p>	<p>SNE przydzieleni do wykonania zadania.</p> <p>Głównym zadaniem będzie zarządzanie projektem w zakresie zmian w systemie Surveillance 2 i Systemie Kontroli Eksportu (ECS), które będą konieczne do przekazywania danych dotyczących wywozu i przywozu do nowych baz danych AFIS.</p>

Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

■ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

□ Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych²².

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.
--

Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

²² Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
- wpływ na zasoby własne
- wpływ na dochody różne

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ²³					... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3				
Artykuł									

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

²³ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.

ZAŁĄCZNIK II.6.2
do OCENY SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

Tytuł wniosku/inicjatywy

Zmiana rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 z marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego

1. LICZBA i KOSZT ZASOBÓW LUDZKICH UZNANYCH ZA NIEZBĘDNE
2. KOSZT POZOSTAŁYCH WYDATKÓW ADMINISTRACYJNYCH
3. METODY OBLICZANIA SZACUNKOWYCH KOSZTÓW
 - 3.1. Zasoby ludzkie
 - 3.2. Pozostałe wydatki administracyjne

Niniejszy załącznik musi towarzyszyć ocenie skutków finansowych regulacji podczas konsultacji między służbami. Tabele danych są wykorzystywane jako materiał wyjściowy dla tabel zawartych w ocenie skutków finansowych regulacji. Są one wyłącznie do użytku wewnętrznego w Komisji.

4. Koszt zasobów ludzkich uznanych za niezbędne

Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich

Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych		2014		2015		2016		2017		2018		2019		2020		OGÓLEM	
		EPC	Środki	EP C	Środki	EPC	Środki	EP C	Środki	EP C	Środki	EP C	Środki	EP C	Środki	EP C	Środki
		• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)															
24 01 07 00 01 01 01 OLAF	AD	1	0,131	1	0,131	1	0,131	1	0,131	1	0,131	1	0,131	1	0,131	1	0,917
	AST																
XX 01 01 02 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	AD																
	AST																
		• Personel zewnętrzny ²⁴															
24 01 07 00 01 02 01 OLAF	CA																
	SNE	1	0,078	1	0,078	1	0,078	1	0,078	1	0,078	1	0,078	1	0,078	1	0,546
	INT																
XX 01 02 02 (w delegaturach)	CA																
	LA																
	SNE																
	INT																
	JED																
Inne linie budżetowe (określić)																	

²⁴ CA= personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE= oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert).

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma cząstkowa		2	0,209	2	0,209	2	0,209	2	0,209	2	0,209	2	0,209	2	0,209	2	1,463
--	--	----------	--------------	----------	--------------	----------	--------------	----------	--------------	----------	--------------	----------	--------------	----------	--------------	----------	--------------

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych		Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		...wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		OGÓŁEM	
		EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki	EPC	Środki
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)													
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)	AD												
	AST												
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)	AD												
	AST												
• Personel zewnętrzny²⁵													
XX 01 04 yy W ramach pułapu częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).	- w centrali	CA											
		SNE											
		INT											
	- w delegaturach	CA											
		LA											
		SNE											
		INT											
		JED											
	XX 01 05 02 (pośrednie badania naukowe)	CA											
		SNE											
INT													
10 01 05 02 (bezpośrednie badania naukowe)	CA												
	SNE												
	INT												
Inne linie budżetowe (określić)													
Poza DZIAŁEM 5													

²⁵ CA= personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE= oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert).

wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa													
OGÓLEM		2	0,209	2	0,209	2	0,209	2	0,209	2	0,209	2	1,463

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

5. Koszt pozostałych wydatków administracyjnych

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
 Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	OGÓŁEM
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Centrala:								
24 01 07 00 01 02 11 - Wydatki na podróże służbowe i cele reprezentacyjne								
XX 01 02 11 02 – Koszty konferencji i spotkań								
24 01 07 00 02 01 00 – Dochodzenia								
XX 01 02 11 04 - Badania i konsultacje								
XX 01 03 01 03 – sprzęt ICT ²⁶								
XX 01 03 01 04 – usługi ICT ⁴								
Inne pozycje w budżecie (określić w stosownych przypadkach)								
Delegatury:								
XX 01 02 12 01 – Koszty podróży służbowych i konferencji oraz wydatki reprezentacyjne								
XX 01 02 12 02 – Szkolenia specjalistyczne dla urzędników								
XX 01 03 02 01 – Nabywanie, wynajem i koszty pochodne								
XX 01 03 02 02 Wyposażenie, umeblowanie, materiały i usługi								
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

²⁶ ICT: technologie informacyjno-komunikacyjne.

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	... wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)	OGÓLEM
--	----------	------------	------------	------------	---	--------

Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								
XX 01 04 yy - Wydatki na pomoc techniczną i administracyjną (oprócz personelu zewnętrznego) ze środków operacyjnych (uprzednio pozycje „BA”)								
- w centrali								
- w delegaturach								
XX 01 05 03 – Inne wydatki na zarządzanie w ramach pośrednich badań naukowych								
10 01 05 03 – Inne wydatki na zarządzanie w ramach bezpośrednich badań naukowych								
Inne pozycje w budżecie (określić w stosownych przypadkach)								
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – Suma cząstkowa								

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

OGÓLEM DZIAŁ 5 i poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych								
--	--	--	--	--	--	--	--	--

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte ze środków już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

6. Metody obliczania szacunkowych kosztów

6.1. Zasoby ludzkie

W niniejszej części określono metodę obliczania szacunkowych kosztów zasobów ludzkich uznanych za niezbędne (założenia co do obciążenia pracą, w tym konkretne stanowiska pracy (profile zawodowe wg Sysper 2), kategorie personelu i odpowiadające im średnie koszty)

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych
<u>Uwaga:</u> Średnie koszty dla poszczególnych kategorii pracowników w centrali są dostępne na stronie BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/pre/legalbasis/pre-040-020_preparation_en.html#forms
<ul style="list-style-type: none">• Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony <u>AD: 1 EPC – kierownik projektu – średni koszt ogólny 131 000 EUR</u>
<ul style="list-style-type: none">• Personel zewnętrzny <u>SNE: 1 EPC – średni koszt ogólny 78 000 EUR</u>

6.2. Pozostałe wydatki administracyjne

Należy wskazać metodę obliczeń zastosowaną w odniesieniu do poszczególnych linii budżetowych, a w szczególności założenia będące podstawą obliczeń (np. liczba spotkań rocznie, średnie koszty itp.)

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych

Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych